

Jens Blicher
Strandvej 17
5700 Svendborg

tf 6280 0453
e mail Blicher@dadlnet.dk

Til
Folketingets Formand
Justitsministeren
Formand for Folketingets Retsudvalg, formand og næstformand
Indenrigs- og sundhedsministeren
Statsministeren

Svendborg d. 30.4.2005

Med morgenposten dags dato modtog jeg vedlagte skrivelse. Jeg fremsender den til Deres orientering og henviser venligst til min vedlagte skrivelse med CDROM dateret 25.12.2004.

DEN ALMINDELIGE DANSKE LÆGEFORENING

Overlæge
Jens Blicher
Strandvej 17
5700 Svendborg

Formanden
29. april 2005
J. 451.02
S. 20050001.5

Mvh

Jens Blicher

Kære Jens Blicher.

Tak for dit seneste brev af 4. april 2005.

Du anfører, at mange fynske patienter muligvis kan være blevet udsat for risiko for cancerudvikling på grund af Fyns Amts tilsidesættelse af bekendtgørelse nr. 975 af 16. december 1998 om medicinske kontingenlæg.

Der er ingen tvivl om, at Fyns Amt har det overordnede ansvar for driften af Fyns sundhedsvæsen og dermed ansvaret for tilsidesættelsen af bekendtgørelse nr. 975. Du har i denne sag gjort alt, hvad der er menneskeligt muligt for at gøre opmærksom på de forhold, som du finder uforvarselige. Dermed har du fuldt ud levet op til dine etiske forpligtelser som læge, og ingen vil kunne klandre dig det mindste for de sving, der måtte være sket.

Med venlig hilsen

Jørgen Poulsen

Til
Folketingets Formand
Justitsministeren
Formand for Folketingets Retsudvalg, formand og næstformand
Indenrigs- og sundhedsministeren
Statsministeren¹

Svendborg d. 30.4.2005

Jeg henviser venligst til min skrivelse dateret 25.12.2004 til Dem.

125 dage² efter dette brev er status:

Fra Folketingets Formand har jeg ikke modtaget svar

Fra Justitsministeren modtog jeg et venligt svar efter 22 dage d 17.1.2005 med information om, at justitsministeren forventede, at jeg ville få min sag besvaret af indenrigs- og sundhedsministeren. Til dato er denne forventning ikke indfriet.

Fra Formanden for Folketingets Retsudvalg modtog jeg et venligt svar efter 15 dage d. 10.1.2005, at udvalget ikke behandler enkeltsager; men at udvalgets medlemmer og deres stedfortrædere havde fået kopi af mit brev dateret 25.12.2004.

Fra Indenrigs- og Sundhedsministeren har jeg ikke modtaget svar, jeg er dog opmærksom på det afholdte folketingsvalg.

Jeg fremsender denne henvendelse, fordi jeg finder sagen, udover vigtig personlig betydning for de mange tusinder ulovligt undersøgte mennesker, også har central demokratisk betydning for alle i Danmark.

Det påstås, at denne sag er værre end den såkaldte tamilsag. Den har et meget centralt element af, hvor langt en offentlig embedsmand bevidst kan se bort fra given lovgivning. Elendighed og uretfærdighed kan ikke gradueres; men tillad mig at fremføre følgende synspunkter:

Røntgenstråling er farlig³, og det er internationalt erkendt, at selv en diagnostisk røntgenundersøgelse kan medføre død af uhelbredelig kræft samt påføre arvelige skader. Heldigvis i et lille antal håber vi; men det er erkendt risiko.

Derfor er der internationalt vedtaget lovgivning, som også Danmark har tilsluttet sig. **Da man ikke kan slutte fra given røntgenudsættelse til delvis eller fuldt udviklet kræft- eller arvelig sygdom hos den enkelte, er det specielt vigtigt at efterleve lovgivningen.**

Seneste opdatering fra 1998 til effektivering senest 1.4.2000, strammede kravene betydeligt til sikkerhed ved anvendelse af diagnostisk røntgenundersøgelse, både hos ejer, henvisende læger og røntgenlæger og røntgenpersonale.

¹ Kopi af min skrivelse dateret 25.12.2004 medsendes.

² og 614 dage efter første brev til Folketingets Ombudsmand dateret 24.8.2003

³ se f.eks. WWW.DRS.DK – *tast Guidelines & Teaching – tast Vejledninger* vedr. Radiologiske procedurer – *tast Patientdoser og risiko ved røntgenundersøgelser*

Fyns Amt VILLE IKKE , ved bevidst og i ledelsesstrengen meddelt beslutning, arbejde seriøst for efterlevelse, hverken inden for den givne frist eller under den dispensation for overholdelse af dansk lovgivning man søgte (og mærkværdigvis fik) af Statens Institut for Strålehygiejne.

Fyns Amt har dermed bevidst forårsaget forøget risiko for sygdom og død i uheldelig kræft hos de mange tusinde mennesker, der blev røntgenundersøgt på de fynske røntgenanlæg i første halvår af 2003.

Ved at Fyns Amt ikke meddelte de henvisende læger dette faktum, blev disse frataget muligheden for at finde andre diagnostiske muligheder eller henvise til røntgenafdelinger uden for fyns amt, der overholdt loven.

At Fyns Amt ikke meddelte patienterne, at dispensationen fra overholdelse af lovgivningen var blevet nægtet, medførte at patienterne ikke fik muligheden for at søge røntgenundersøgelse, hvor sikkerhedskravene blev overholdt.

Alle disse forhold betyder, at de undersøgte mennesker i det halvår (og i virkeligheden længere tid inden, fordi Fyns Amt gjorde jo ikke noget reelt) betyder at Fyns Amt BEVIDST har påført mennesker, der har søgt hjælp, en KENDT risiko for alvorlig sygdom og for tidlig død i kræftsygdom.

Endelig betød den manglende information om manglende overholdelse af lovgivningen, at amtets borgere på ufuldstændigt grundlag har betalt deres amtsskat i forventning om at amtet efterlevede gældende lovgivning. Den demokratiske proces dermed sat ud af spillet.

”Ånden er sluppet ud af flasken” ! – fordi strålingens natur vil gøre, at fremover vil et ukendt antal mennesker blive syge eller dø af den ulovlige adfærd Fyns Amt.

Sagen kan og må ikke glemmes.

Hvis et medmenneske, der f.eks får konstateret en kræftsygdom i 2008 og som blev røntgenundersøgt i det fynske sundhedsvæsen i første halvår af 2003 spørger:

Er min røntgenundersøgelse i 2003 årsagen til min kræftsygdom ?

Så må svaret være: Ja der er en risiko og den er desværre større end nødvendigt, hvis myndighederne og Fyns Amt havde ageret korrekt.

Hvorfor fik jeg ikke besked på at Fyns Amt var blevet nægtet forlængelse af dispensation for overholdelse af loven ?

Det svar kender jeg ikke. Men var du undersøgt af sygehusejer, der fulgte lovgivningen var du måske ikke blevet syg.

Hvorfor fik den læge der henviste mig ikke besked, så jeg kunne henvises andetsteds eller undersøges med f. eks. ultralyd eller MR ? (det står der i bekendtgørelsen)

Det svar kender jeg heller ikke. Men var du undersøgt af sygehusejer, der fulgte lovgivningen, var du måske ikke blevet syg.

Der er således formodentligt henvist og undersøgt langt flere patienter, end der havde, hvis det havde været kendt, hvordan Fyns Amt administrerede sygehusvæsnet og lovgivningen.

Jeg har selv som administrerende overlæge og leder af røntgenanlæggene på Sydfyn haft det meget svært med denne situation.

Hvad hjælper det de urimeligt kræftramte, at jeg fra tidligste færd i 1998 og gentagne gange siden loyalt og regulært har gjort mine administrative foresatte opmærksom på lovgivningen ?

Jeg gjorde det selvom Fyns Amt, som ejer af røntgenanlæggene var undergivet samme lov, og de selv burde kunne læse og følge den !

Men Fyns Amt VILLE ikke.

Hvad hjælper det, at jeg senere har "sprunget i kommandovejen" sammen med oversygeplejersken med fremlægning af bl.a. denne sag til amtets centrale ledelse ?

Har det været årsagen til, at jeg har været udsat for en bizzar udvikling i flere år med gentagne angreb på min person, der til sidst endte med momentan degradering ?

Men som tidligere anført er jeg forpligtet af mit lægeløfte og vil derfor fremføre:

Jeg klager til Folketingets Formand

fordi jeg ikke kan acceptere, at Folketingets Ombudsmand i realiteten sætter sine egne privilegier højere end forholdene for de medmennesker der ulovligt er undersøgt på røntgenafdelingerne i Fyns Amt, ved ikke at ville foretage en ombudsmandsundersøgelse af mine fremførte 17 klager. At bruge 460 dage til ikke at ville undersøge sagskomplekset, kan jeg ikke tro, er i overensstemmelse med lovens ånd for Ombudsmandsinstitutionen.

Jeg anmelder sagskomplekset til Justitsministeren

idet jeg anmoder om, at mine 17 klagepunkter til Folketingets Ombudsmand bliver modtaget som anmeldelser af de påklagede forhold. Jeg står gerne til rådighed, hvis juridiske vilkår gør, at jeg skal tydeliggøre dele af sagen. Jeg anmoder ligeledes om, at ovennævnte forhold for Folketingets Ombudsmand vurderes.

Jeg anmelder sagskomplekset til Folketingets Retsudvalg.

Tillad mig at anføre som replik på på Deres svar til mig , at sagen ikke for mig at se er en enkeltsag; men derimod en samling sager.

Hvert enkelt menneskes sag tæller.

Det er derfor jeg tillader mig at skrive til Dem igen.

Men derudover vil jeg tillade mig at fremføre følgende:

Da jeg under min ansættelse i Bornholms Amt først i 1990'erne i en periode var formand for amtsoverlægerådet fortalte daværende forvaltningschef Jørn Bæklund følgende i et møde, vi havde arrangeret: Forvaltningschef Jørn Bæklund sagde, at han ikke forstod, hvordan læger og sygeplejersker kunne leve med de ansvarsregler, de var underlagt. Han anførte, at han mente, at de var middealderlige, - og han tilføjede, at han ikke kunne drive det bornholmske sundhedsvæsen, hvis han var bundet af lignende regler. Han kunne som administrator kun stilles til ansvar, hvis han "tog af kassen" eller lignende simpel kriminalitet. Hans opfattelse var, at han i princip ikke kunne drages til ansvar for sit arbejde som højtstående embedsmand.

Jeg indrømmer, at jeg på det tidspunkt ikke forstod, hvad han mente.

Men jeg henviser til artikel i dagbladet Politiken 12.1.2005⁴ efterfulgt af artikel på forsiden af samme avis 17.1.2005, "Flertal ønsker lovgivning om embedsmænd" af journalist Hans Drachmann, hvor det fremgår at problemstillingen er særdeles relevant og aktuel.

Jeg anser artiklerne omhandler det væsentligste demokratiske restproblem vores land har haft siden vi fik Grundloven.

Når "forvalteren" ikke anser sig bundet af ansvar, og angiveligt afviser at modtage regler til dets regulering af samfundet, er der meget stor risiko for, at "forvalteren" korrumpes af sin magt.

I aktuelle sag er resultatet vanskelig død fremover til intetanende mennesker.

Af denne årsag er det af betydning, at hele sagskomplekset bedømmes, som jeg har oplevet og fremlagt det, og at der ikke, af diverse embedsmænd incl Ombudsmanden, fortolkes og anlægges "administrative vurderinger", der kan tjene til afstivning af egne privilegier.

I den sammenhæng har det ikke den store betydning, at jeg blev degraderet på uværdig måde bortset fra, at jeg repræsenterer den faglighed og den integritet samfundet har tillagt stillingen.

Fokus skal og må i første omgang være på de ramte syge medborgere.

Siges der ikke tydeligt fra, er der ikke langt til Nazi-tysklands og Stalin-sovjets menneskesyn: men derimod meget langt fra de menneskerettigheder vi sætter højt i Danmark.

Jeg anmelder sagskomplekset til Indenrigs- og Sundhedsministeren

idet jeg anmoder om, at mine 17 klagepunkter til Folketingets Ombudsmand bliver modtaget som anmeldelser af de påklagede forhold. Jeg står gerne til rådighed, hvis juridiske vilkår gør, at jeg skal tydeliggøre dele af sagen. Jeg gør specielt opmærksom på sundhedsstyrelsen og Strålehygiejnisk Instituts rolle, hvor de manglende krav til sygehusejeren Fyns Amt springer i øjnene.

Endelig anmoder jeg statsministeren

om hjælp og støtte, hvis ovennævnte instanser ikke ønsker at varetage sagen. Som amtskommunal tjenestemand har jeg hele tiden loyalt forsøgt at holde mig inden for tjenesten. Jeg træder dog ukendte stier, og har på egen hånd måtte finde vej i vort samfunds administrative og juridiske veje. Jeg håber således ikke at mit ærinde virker anmasende.

Jeg medsender CD ROM med sagskomplekset fremsendt til Folketingets Ombudsmand.

Med venlig hilsen

Jens Blicher

MINISTERKONTOR

Jens Blicher
Strandvej 17
5700 Svendborg

Date: 17 JAN 2005
Dok.: KKB40017

Kære Jens Blicher:

Justitsminister Lene Espersen har bedt mig lakke for Deres brev af 25. december 2004, hvori Du skriver om, at Du med øjeblikkelig virkning er blevet degraderet som administrerende overlæge.

Samtidig har justitsministeren bedt mig oplyse, at Deres brev vedrører indtægtsskattes- og sundhedsministerens ansvarsområde, hvorfor hun ikke har mulighed for at gå ind i sagen. Justitsministeren har i den forbindelse, Du vil have forståelse for, at hun som minister accepterer den ansvarsfordeling, der er fastlagt mellem de enkelte ministre.

Det fremgår af Deres brev, at det ligeledes er sendt til Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Justitsministeriet har derfor ikke videresendt Deres brev til Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Med venlig hilsen

Morten N. Jakobsen

Folketinget — Retsudvalget

Jens Blicher
Strandvej 17
5700 Svendborg

10. januar 2005
J.nr. REL

På Retsudvalgets vegne bekræfter jeg modtagelsen af Deres brev af 25. december 2004. Jeg må gøre opmærksom på, at Retsudvalget ikke som sådan kan tage stilling til konkrete enkeltsager.

Deres henvendelse er imidlertid blevet omdelt til udvalgets medlemmer og stedfortrædere, så de har mulighed for at gøre sig bekendt med den.

Med venlig hilsen

Casper Reiersen